

Legenda k půdní mapě 1: 50 000 (dle Taxonomického klasifikačního systému půd ČR)

Referenční třídy půd		Půdní typy			Půdní mapa	
černosol	Půdy s mocným (0,4 - 0,6 m) černickým humusovým horizontem s drobtovou až zrnitou strukturou, v modálním subtypu černozemě s kalcickým horizontem, vyvinuté ze sypkých karbonátových substrátů.	černice	CC	Hlubokohumózní (0,4 – 0,6 m) semihydromorfní půdy vyvinuté z nezpevněných karbonátových nebo alespoň sorpčně nasycených substrátů s černickým horizontem Acn, s třetím stupněm hydromorfismu, indikovaným vyšším obsahem humusu než mají okolní černozemě a redoximorfními znaky v humusovém horizontu (bročky) a v substrátu (skvrnitost). Vyskytují se v depresních polohách černozemních oblastí a na těžších substrátech.	CCfc	černice fluvická karbonátová
					CCq	černice glejová
fluvisol	Půdy bez výrazných diagnostických horizontů (s výjimkou horizontů akumulace organických látek), s fluvickými diagnostickými znaky, vzniklémi periodickým usazováním (alespoň v minulosti) sedimentů, jehož důsledkem je nepravidelné a nebo zvýšené (> 0,3 %) množství humusu do hloubky 1m, někdy i zvrstvení půdního profilu.	fluvizem	FL	Půdy se stratigafií O – Ah nebo Ap – M – C, charakterizované pouze fluvickými znaky (vrstevnatost, nepravidelné rozložení organických látek s obsahem > 0,5 % v celém profilu). Tvorba kambického horizontu je obtížně prokazatelná, v profilu lze nalézt i novotvary podobné argilanům, které vznikají při vsakování vody při záplavě. Půdy se vytvářejí v nivách řek a potoků z povodňových sedimentů.	FLm	fluvizem modální
glejsol	Půdy s výrazným reduktomorfním diagnostickým glejovým horizontem v hloubce do 0,5 m v důsledku dlouhodobého provlhlčení podzemní ale i povrchovou vodou ze svahových pramenišť při výskytu vrstvy s malou hydraulickou vodivostí při povrchu, při laterálním proudění i s hydroeluviálním horizontem. Relace mezi výskytem výrazně redukovaného glejového horizontu a horizontu s rourkovitými novotvary ev. přechodů ke kambickému horizontu svědčí o (historické) intenzitě a délce provlhlčení, stejně jako hydrogenní akumulace humusu až k tvorbě rašelinného horizontu.	glej	GL	Půdy se stratigafií Ot – At až T – Gro – Gr, charakterizované reduktomorfním glejovým diagnostickým horizontem a zrašeliněnými horizonty akumulace organických látek . Podle relace mocnosti a hloubky výskytu výrazně redukovaného horizontu Gr, glejových horizontů s oxidovanými partiemi a event. znaků hydroeluviování, dále pak podle vývoje hydrogenních až holorganických hydrogenních horizontů identifikujeme rozdíly ve vodním režimu, ke kterému vývoj půdy dospěl. Podle znaků tohoto vývoje rozeznáváme subtypy.	GLf	glej fluvický
					GLk	glej kambický
					GLm	glej modální
kambisol	Půdy s výrazným braunifikovaným či pelickým diagnostickým horizontem, vytvořeným v hlavním souvrství svahovin z přemístěných zvětralin pevných či zpevněných hornin či v analogickém souvrství jiných substrátů (zahliněné písky, štěrkopísky), se širokou škálou zrnitosti, vyluhování a acidifikace, s možností výskytu všech typů nadložního humusu a několika typů humózních horizontů (melanický, umbrický, andický).	kambizem	KA	Půdy se stratigafií O-Ah nebo Ap- Bv- IIC, s kambickým hnědým (braunifikovaným) horizontem, vyvinutém převážně v hlavním souvrství svahovin magmatických, metamorfických a sedimentárních hornin, ale i jim odpovídajících souvrstvích, např. v nezpevněných lehčích až středně těžkých sedimentech. I výrazněji vyvinuté pedy v kambickém horizontu postrádají jílové povlaky – argilany. Půdy se vytvářejí hlavně ve svažitých podmínkách pahorkatin, vrchovin a hornatin, v menší míře (sypké substráty) v rovinatém reliéfu. Vznik těchto půd z tak pestrého spektra substrátů podmiňuje jejich velkou rozmanitost z hlediska trofismu, zrnitosti a skeletovitosti, při uplatnění více či méně výrazného profilového zvrstvení zrnitosti, skeletovitosti, jakož i chemických (biogenní prvky, stopové potenciálně rizikové prvky) a fyzikálních vlastností (ulehlost bazálního souvrství, ovlivňující laterální pohyb vody v krajině). V hlavním souvrství dochází obecně k posunu zrnitostního složení do střední kategorie v relaci k bazálnímu souvrství, k čemuž přispívá i jejich obohacení prachem.	KAg	kambizem oglejená
					KAg ⁺	kambizem slabě oglejená
					KAI	kambizem luvická
					KAm	kambizem modální
					KAQ	kambizem glejová
					KAr	kambizem arenická
					KAv	kambizem vyluhovaná
		pelozem	PE	Půdy se stratigafií O-Ah nebo Ap- Bp – IIC s kambickým pelickým horizontem. Vznikl pedoplasmací slabě zpevněných jílu a slínů v hlavním souvrství svahovin jílovitě zvětrávajících břidlic. Podmínkou je, aby obsah jílu (<1µm) v převážné části pelického horizontu dosáhl hodnot nad 35 %. Tento horizont má plasmatickou resp. porfyricko-plasmatickou stavbu matrice s tlakově orientovanými pastieri na povrchu a uvnitř pedů. Nejrozšířenějšími formami nadložního humusu je mul a moder. Vedle tvorby běžného horizontu Ah možná tvorba melanického horizontu. Tyto půdy nedosahují oligobazické stadium acidifikace. Rozšíření těchto půd je dáno substráty, které zmírňují proces vyluhování a zvyšují tendence k oglejení.	PEnc ⁺ g ⁺	pelozem melanická karbonátová slabě oglejená
stagnosol	Půdy semihydromorfní, s výrazným redoximorfním mramorovaným horizontem v důsledku povrchového periodického převlhlčení v hloubce do 0,5 m; výraznost mramorování do hloubky klesá; mramorování nalézáme v některých případech pod vyběleným nodulárním horizontem, který může být při výrazném povrchovém převlhlčení nahrazen výrazně vyběleným horizontem s rourkovitými novotvary, na svazích pak hydroeluviálním horizontem bez rezivých novotvarů. Možnost tvorby hydrogenních forem nadložního humusu a humózního hydrogenního (umbrického) až histického horizontu. Široké rozmezí nasycenosti sorpčního komplexu.	pseudoglej	PG	Půdy se stratigafií O- Ahn či Ap- En – Bmt – BCg – C nebo O – Ahn či Ap- Bm – Bcg – C. Jsou charakterizovány výskytem výrazného mramorovaného, redoximorfního diagnostického horizontu. U půd vyvinutých z luvizemí nalézáme nad ním vybělený horizont s velkým výskytem výrazných nodulárních novotvarů. V tomto případě vznikl mramorovaný horizont transformací luvického horizontu a je proto označen Bmt. U ostatních půd vznikl mramorovaný horizont transformací kambického braunifikovaného horizontu nebo pelického kambického horizontu; v posledním případě jej označujeme Bmp. Nodulární novotvary nacházíme obecně blízko povrchu půdy (Ahn). Mizí při laterálním vyluhování, které může přeměnit En na Ew. Humusovou formou je nejčastěji moder- hydromoder, humusový horizont a ornice mají zvýšený obsah humusu ve srovnání s okolními anhydromorfními půdami. V orních se obsah humusu pohybuje v rozmezí 2,5 – 3,5 %. Pseudogleje jsou půdami eubazickými (VM nad 60 %) až mesobazickými (VM 35-60 % v hor. Bm), se zvýšeným zastoupením amorfního Feo. Pseudogleje se vytvářejí buď z pedogenně (z luvizemí) či litogenně zvrstvených event. nepropustných (pelické, písčitojílovité) substrátů.	PGd	pseudoglej dystrický
					PGm	pseudoglej modální
leptosol	Půdy vytvářející se z rozpadů pevných či zpevněných hornin či jejich bazálních souvrství, vyznačující se výraznou skeletovitostí již ve svrchních 0,5 m až i mělkostí profilu (litický kontakt do 0,3 m); mohou mít pouze několik typů horizontů svérázně akumulace organických látek v omezeném podílu jemnozemě (melanický, umbrický), jinak běžnou sekvencí O - Ah a náznaky kambického horizontu či mikropodzolizace.	pararendzina	PR	Půdy z rozpadů a z bazálních i mělkých hlavních souvrství karbonátosilikátových zpevněných hornin, skeletovité, se stratigafií O - Ah (Am) nebo Ap - Crk - Rk. Postupné vyluhování a event. málo mocná vrstva hlavního souvrství vytváří předpoklady k přechodu ke kambizemí. Vyskytují se lokálně v různých klimatických podmínkách, hlavně v oblastech křídových a flyšových zpevněných sedimentů.	PRg	pararendzina oglejená
					PRg ⁺	pararendzina slabě oglejená
					PRk	pararendzina kambická
regosol	Půdy vzniklé z nezpevněných sedimentů, zejména z písků a štěrkopísků (někdy vyčleněných jako ARENOSOLY), avšak i z jiných substrátů, postrádající výrazný kambický horizont. Mají pouze běžné horizonty akumulace organických látek (O - Ah, Ap).	regozem	RG	Půdy se stratigafií O –Ah nebo Ap – C, vyvinuté ze sypkých sedimentů, a to hlavně písků (v rovinatých částech reliéfu), kde minerálně chudý substrát (křemenné písky apod.) či krátká doba pedogenese zabraňuje výraznějšímu vývoji profilu. Vyskytují se však i na jiných substrátech, v tomto případě zejména v erozních polohách.	RGg ⁺ :KArg ⁺	regozem slabě oglejená:kambizem arenická slabě oglejená
	Půdy s diagnostickým horizontem (argi)luvickým, méně či více výrazným (albickým) horizontem eluviace jílu, jen výjimečně (u šedozemě) s melanickým event. i černickým horizontem, výraznější okyselení může nastat pouze v eluviální části profilu, v Bt neklesne VM pod 30 %, mělové a moderové formy humusu.	šedozem	SE	Půdy s hlubokým (> 0,4 m) šedým melanickým (degradovaným černickým) horizontem v jílem ochuzené části profilu Ame až půdy, u kterých se akumulace humusu omezuje na současnou ornici nebo dokonce půdy s výraznějším eluviálním horizontem. Pro všechny je však společný výskyt luvického horizontu s tmavými argilany – Bth. Nacházíme je lokálně na periferii rozšíření černozemí ze spraší. Stratigrafie: Ap – Ame- Bth – Ck, Ap – Bth – Ck, Ap – Ev – Bth – Ck.	SEm	šedozem modální

Legenda k půdní mapě 1: 50 000 (dle Taxonomického klasifikačního systému půd ČR)

Referenční třídy půd		Půdní typy			Půdní mapa	
luvisol		hnědozem	HN	<p>Půdy s profilem diferencovaným na mírně vysvětlený eluviální horizont Ev , přecházející bez jazykovitých (prstovitých či klínovitých) záteků do homogenně hnědého luvického horizontu s výraznými hnědými povlaky pedů (polyedrů – prisma); mikromorfologicky mohou být tyto povlaky pedů a pórů identifikovány jako silně orientované, dvojloem vyvolávající argilany. Texturní diferenciace činí 1,6 – 1,8. Luvický horizont přechází pozvolna u bezkarbonátových a ostře u karbonátových substrátů do půdotvorného substrátu. Formou nadložního humusu je mul až moder. Pod ním leží horizont Ah. Ornice zemědělsky využívaných půd se vytvořila z horizontů akumulace humusu a slabě eluviovaného horizontu. Jsou to půdy sorpčně nasycené v horizontu Bt (VM nad 60 %) u zemědělsky využívaných půd v celém profilu. U lesních půd může nasycenost v horizontu Ev klesnout na 35-60 % (VM). Obsah humusu v ornících zemědělských půd je nízký – v průměru 1,8 %. Hnědozemě se vytvořily hlavně v rovinatém či mírně zvlněném reliéfu ze spraší, prachovic a polygenetických hlín. Svěrázné půdy, které řadíme k hnědozemím, vznikly z eolickým materiálem obohaceným residuí zvětrávání vápenců (terra fusca, rossa). Stratigrafie půdního profilu : O – Ah nebo Ap – (Ev) – Bt – B/C – C či Ck.</p>	HNg ⁻	hnědozem slabě oglejená
					HNI	hnědozem luvická
					HNm	hnědozem modální